

HÅB

Den 2. november, på De Dødes Dag, indvies Esbjergs årligt tilbagevendende **Håbperiode**. Håbeprioden, hvis omdrejningspunkt er udveksling og formulering af håb, er indstiftet af kunstneren Eric Andersen og vil denne gang vare til den 3. marts 2020.

I år vil Pandora* starte en landsindsamling for at kunne bygge et **Håbetårn** ved strandkanten i nærheden af det sted, hvor et nyt kunstmuseum tænkes realiseret – og i disse tider er der endnu mere brug for håbet end nogen sinde før.

Lørdag den 2. november kl. 16 byder kunstmuseet på **Håbevin**, mens Eric Andersen vil fortælle om projektet og sende håbefulde betragtninger ud i verden.

Realiseringen af **Håbetårnet** på Esbjerg Strand, herunder materiale, omfang mv., vil afhænge af resultatet af landsindsamlingen, som forventes at løbe i fem år. Men kunstnerens ideal, der bærer præg af en vis portion utopisk optimisme, er et meget slankt tårn i glas på 81 meter med tre elevatorer – en konstruktion hvis realisering i sandhed fordrer håbefulde personers hjælp og gode vilje.

*Esbjerg Kunstmuseums samling rummer tre værker fra serien *Il piatto della Speranza* (italiensk: **“Håbepladen”**). De er skabt af Eric Andersen og tematiserer myten om Pandoras æske. Hvert år på De Dødes Dag genindvies de tre værker og iscenesættes gennem en ny Andersensk happening. Ifølge den antikke myte var Pandora den første kvinde. Hendes æske indeholdt alverdens elendighed og ondskab, som blev lukket ud i verden, da hun – trods formaninger – lattede på æskens låg. Kun **Håbet** blev tilbage, og det har siden været et af menneskets grundvilkår.

Hvert år siden 2001 har man i forbindelse med **Håbeprioden** kunnet opsøge et **Håbested** for at udtrykke sine håb og dele dem med andre. I år kan man gøre det både på museet og virtuelt på Facebook.

Fakta: Eric Andersen er født i 1943 og er en af pionerne bag den internationale Fluxus-bevægelse, der f.eks. også tæller Yoko Ono, og som i 1960'erne arbejdede med at forene kunstarterne og udfordre gængse opfattelser af, hvad kunst er. Fluxus-kunstnerne har fokus på kunst som eksperiment, udveksling og deltagelse, og interesserer sig således ikke for kunst som afsluttet, afgrænset værk.